

กฎข้อบังคับสำหรับการตรวจเรือ

กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขในการตรวจเรือเพื่อป้องกันมลพิษจากขยะ

พ.ศ. ๒๕๕๙

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๖๓ แห่งพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย พระพุทธศักราช ๒๔๕๖ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยมาตรา ๑๒ แห่งพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย (ฉบับที่ ๑๓) พ.ศ. ๒๕๒๕ เจ้าท่าโดยอนุมัติรัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคมออกกฎข้อบังคับสำหรับการตรวจเรือไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ กฎข้อบังคับนี้เรียกว่า “กฎข้อบังคับสำหรับการตรวจเรือ กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขในการตรวจเรือเพื่อป้องกันมลพิษจากขยะ พ.ศ. ๒๕๕๙”

ข้อ ๒ กฎข้อบังคับนี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดหกสิบวันนับถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

ข้อ ๓ บรรดากฎข้อบังคับสำหรับการตรวจเรืออื่นใดที่ขัดหรือแย้งกับกฎข้อบังคับนี้ ให้ใช้กฎข้อบังคับนี้แทน

ข้อ ๔ กฎข้อบังคับนี้ให้ใช้บังคับกับเรือทุกลำที่เดินทะเลระหว่างประเทศ แพลตฟอร์มลอยน้ำ (Floating platforms) และแท่นอยู่กับที่ (Fixed platforms)

ข้อ ๕ ในกฎข้อบังคับนี้

“ขยะ (Garbage)” หมายความว่า ของเสียทุกชนิดไม่ว่าจะเป็นของเสียจากอาหาร (Food wastes) ของเสียจากการพักอาศัย (Domestic wastes) ของเสียจากการปฏิบัติงาน (Operational wastes) พลาสติก (Plastic) เศษสินค้า (Cargo residues) ถังจากเตาเผา (Incinerator ashes) น้ำมันสำหรับประกอบอาหาร (Cooking oil) เครื่องมือประมง (Fishing gear) ซากสัตว์ (Animal carcasses) และสิ่งที่เกิดขึ้นจากการปฏิบัติงานปกติของเรือ ซึ่งต้องทิ้งอย่างสม่ำเสมอหรือตามกำหนดเวลาซึ่งไม่รวมถึง น้ำมัน (Oil) สารเหลวมีพิษในระวาง (Noxious liquid substances in bulk) สารอันตรายที่ขนส่งทางทะเลในรูปแบบหีบห่อ (Harmful substances carried by sea in packaged form) สิ่งปฏิกูล (Sewage) และปลาสด (Fresh fish) ที่ได้จากการทำประมง

“ของเสียจากอาหาร (Food wastes)” หมายความว่า อาหาร รวมทั้งผลไม้ ผัก เนื้อสัตว์ ที่เน่าเสียบนเรือ หรือเศษอาหารที่เกิดขึ้นบนเรือ

“ของเสียจากการพักอาศัย (Domestic wastes)” หมายความว่า ของเสียทุกชนิดที่เกิดจากพื้นที่พักอาศัยบนเรือ ซึ่งไม่รวมถึงสิ่งปฏิกูล

“ของเสียจากการปฏิบัติงาน (Operational wastes)” หมายความว่า ของเสียบนเรือที่เกิดจากการบำรุงรักษาเรือ หรือเกิดจากการปฏิบัติงานบนเรือ หรือที่ใช้ในการจัดเก็บหรือผูกยึดสินค้า รวมถึงสารทำความสะอาด น้ำล้างเรือ แต่ไม่รวมถึงน้ำมัน สารเหลวมีพิษในระวาง สารอันตรายที่ขนส่งทางทะเล ในรูปแบบหีบห่อ และพลาสติกที่ได้จากการทำประมง สิ่งปฏิกูลและน้ำท้องเรือ (Bilge water) หรือสิ่งพลอยทิ้งอื่น ๆ ที่จำเป็นต่อการปฏิบัติงานของเรือ ตามแนวทางที่กำหนดโดยองค์การทางทะเลระหว่างประเทศ

“พลาสติก (Plastic)” หมายความว่า วัสดุแข็งที่มีส่วนประกอบของโพลีเมอร์ที่มีมวลโมเลกุลสูง (High molecular mass polymers) ซึ่งทำให้เป็นรูปร่างด้วยความร้อนหรือแรงดัน และมีคุณสมบัติทางวัสดุตั้งแต่แข็งและเปราะจนถึงนุ่มและเหนียว รวมถึงขยะที่มีส่วนประกอบของพลาสติก หรือมีพลาสติกรวมอยู่ไม่ว่าในรูปแบบใดก็ตาม เชือกสังเคราะห์ (Synthetic ropes) แหที่ใช้ในการประมง (Synthetic fishing nets) ถุงขยะพลาสติก (Plastic garbage bags) ถ้ำจากการเผาพลาสติก (Incinerator ashes from plastic products)

“เศษสินค้า (Cargo residues)” หมายความว่า สิ่งตกค้างจากสินค้าซึ่งอยู่บนดาดฟ้าหรือในระวางสินค้าอันเนื่องมาจากการขนถ่าย ไม่ว่าจะอยู่ในสภาพของแข็งหรือของเหลวหรือปนอยู่กับน้ำที่ใช้ในการชำระล้าง แต่ไม่รวมถึงฝุ่นที่ตกลงบนดาดฟ้า (Deck) อันเนื่องจากการเก็บกวาด หรือฝุ่นที่เกาะบนแผ่นเปลือกเรือ (Dust on the external surfaces of the ship)

“ถ้ำจากเตาเผา (Incinerator ashes)” หมายความว่า ถ้ำหรือกากที่เกิดจากการเผาและรวมตัวเป็นก้อน ซึ่งได้จากเตาที่ใช้เผาขยะบนเรือ

“น้ำมันสำหรับประกอบอาหาร (Cooking oil)” หมายความว่า น้ำมันที่รับประทานได้ (Edible oil) หรือไขมันจากสัตว์ (Animal fat) ที่ใช้ในการประกอบอาหาร แต่ไม่รวมถึงอาหารที่ได้ประกอบขึ้นจากน้ำมันหรือไขมันนี้

“เครื่องมือประมง (Fishing gear)” หมายความว่า เครื่องมือหรือส่วนประกอบ (Physical device or part thereof or combination of items) ที่วางบนหรือในทะเล หรือบนพื้นท้องทะเล (Sea-bed) เพื่อจับ (Capturing) ควบคุมเพื่อจับ (Controlling for subsequent capture) หรือเพื่อเพาะเลี้ยงสัตว์ทะเล (Harvesting marine organisms)

“ซากสัตว์ (Animal carcasses)” หมายความว่า ซากของสัตว์ที่บรรทุกบนเรืออย่างสินค้า และได้ตายลงในระหว่างการเดินทางของเรือ

“แท่นลอยน้ำและแท่นอยู่กับที่ (Fixed platform and floating platform)” หมายความว่า สิ่งก่อสร้างที่ลอยน้ำหรืออยู่กับที่ซึ่งตั้งอยู่ในทะเล ใช้สำหรับการสำรวจ (Exploration) แสวงประโยชน์ (Exploitation) หรือแปรรูปทรัพยากรธรรมชาติใต้ทะเล (Processing of sea-bed mineral resources)

“จากแผ่นดินที่ใกล้ที่สุด (from the Nearest Land)” หมายความว่า จากเส้นฐานของทะเลอาณาเขตของรัฐที่กำหนดตามกฎหมายระหว่างประเทศ เว้นแต่เพื่อวัตถุประสงค์ของกฎข้อบังคับฉบับนี้ “จากแผ่นดินที่ใกล้ที่สุด” จากชายฝั่งตะวันออกเฉียงเหนือของออสเตรเลีย หมายถึง จากเส้นซึ่งลากจากตำแหน่งบนชายฝั่งทะเลของออสเตรเลีย ในพิกัด

ละติจูด ๑๑°๐๐' ใต้ ลองจิจูด ๑๔๒°๐๘' ตะวันออก

ไปยังตำแหน่งที่ ละติจูด ๑๐°๓๕' ใต้ ลองจิจูด ๑๔๑°๕๕' ตะวันออก

ต่อไปยังตำแหน่งที่ ละติจูด ๑๐°๐๐' ใต้ ลองจิจูด ๑๔๒°๐๐' ตะวันออก

ต่อไปยังตำแหน่งที่ ละติจูด ๙°๑๐' ใต้ ลองจิจูด ๑๔๓°๕๒' ตะวันออก

ต่อไปยังตำแหน่งที่ ละติจูด ๙°๐๐' ใต้ ลองจิจูด ๑๔๔°๓๐' ตะวันออก

ต่อไปยังตำแหน่งที่ ละติจูด ๑๐°๔๑' ใต้ ลองจิจูด ๑๔๕°๐๐' ตะวันออก

ต่อไปยังตำแหน่งที่ ละติจูด ๑๓°๐๐' ใต้ ลองจิจูด ๑๔๕°๐๐' ตะวันออก

ต่อไปยังตำแหน่งที่ ละติจูด ๑๕°๐๐' ใต้ ลองจิจูด ๑๔๖°๐๐' ตะวันออก

ต่อไปยังตำแหน่งที่ ละติจูด ๑๗°๓๐' ใต้ ลองจิจูด ๑๔๗°๐๐' ตะวันออก

ต่อไปยังตำแหน่งที่ ละติจูด ๒๑°๐๐' ใต้ ลองจิจูด ๑๕๒°๕๕' ตะวันออก

ต่อไปยังตำแหน่งที่ ละติจูด ๒๔°๓๐' ใต้ ลองจิจูด ๑๕๔°๐๐' ตะวันออก

จนถึงตำแหน่งบนชายฝั่งทะเลของออสเตรเลียที่ ละติจูด ๒๔°๔๒' ใต้ ลองจิจูด ๑๕๓°๑๕' ตะวันออก

“พื้นที่กำหนดพิเศษ (Special area)” หมายความว่า พื้นที่ทะเลซึ่งกำหนดให้ใช้วิธีการบังคับพิเศษ สำหรับป้องกันมลพิษทางทะเลจากขยะ ตามเหตุผลทางวิชาการอันเป็นที่ยอมรับในความสัมพันธ์ต่อสภาพสมุทรศาสตร์ นิเวศวิทยา (Oceanographic and ecological condition) และคุณลักษณะเฉพาะของการสัญจรในพื้นที่นั้น (Particular character of its traffic) ได้แก่

(๑) พื้นที่ทะเลเมดิเตอร์เรเนียน (The Mediterranean Sea area) หมายความว่า ส่วนที่เป็นทะเลเมดิเตอร์เรเนียนรวมถึงอ่าวและทะเล ภายในเส้นแบ่งเขตระหว่างทะเลเมดิเตอร์เรเนียนและทะเลดำ กำหนดโดยเส้นขนาน ๔๑° เหนือ จรดกับด้านตะวันตกโดยช่องแคบยิบรอลตาร์ (Straits of Gibraltar) ที่เส้นเมริเดียน ๐๐๕°๓๖' ตะวันตก

(๒) พื้นที่ทะเลบอลติก (The Baltic Sea area) หมายความว่า ส่วนที่เป็นทะเลบอลติก อ่าวบอทเนีย (Gulf of Bothnia) อ่าวฟินแลนด์ (Gulf of Finland) ทางเข้าสู่ทะเลบอลติก ล้อมรอบโดยเส้นขนานของสกอในสกาเกอร์รัค (The Skaw in the Skagerrak) ที่ ๕๗°๔๔.๘' เหนือ

(๓) พื้นที่ทะเลดำ (The Black Sea area) หมายความว่า ส่วนที่เป็นทะเลดำ ในเส้นแบ่งเขตระหว่างทะเลเมดิเตอร์เรเนียนและทะเลดำ กำหนดโดยเส้นขนาน ๔๑° เหนือ

(๔) พื้นที่ทะเลแดง (The Red Sea area) หมายความว่า ส่วนที่เป็นทะเลแดง รวมถึงอ่าวสุเอซและอ่าวอะกาบา (Gulfs of Suez and Aqaba) จรดทางทิศใต้ที่เส้นเกลียวระหว่างราสซิอาน (Ras si Ane) ๑๒°๒๘.๕' เหนือ ๐๔๓°๑๙.๖' ตะวันออก และฮุสน์ มูราต (Husn Murad) ๑๒°๔๐.๔' เหนือ ๐๔๓°๓๐.๒' ตะวันออก

(๕) พื้นที่อ่าว (The Gulfs area) หมายความว่า พื้นที่ทะเลซึ่งอยู่ทางทิศตะวันตกเฉียงเหนือของเส้นเกลียวระหว่าง ราส อัล ฮาด (Ras al Hadd) ๒๒°๓๐' เหนือ ๐๕๙°๔๘' ตะวันออก และ ราส อัล ฟาสเต (Ras al Fasteh) ๒๕°๐๔' เหนือ ๐๖๑° ๒๕' ตะวันออก

(๖) พื้นที่ทะเลเหนือ (North Sea area) หมายความว่า ส่วนที่เป็นทะเลเหนือ รวมถึงพื้นที่ในขอบเขตระหว่าง

(ก) ทะเลเหนือลงมาทางใต้จรดละติจูด ๖๒° เหนือ และทางตะวันออกจรดลองจิจูด ๔° ตะวันตก

(ข) สกาเกอร์รัค (Skagerrak) ลงมาทางใต้จรดด้านตะวันออกของสกอ ที่ละติจูด ๕๗° ๔๔.๘' เหนือ และ

(ค) ช่องแคบอังกฤษ (English Channel) และพื้นที่ทางตะวันออกจรดลองจิจูด ๕° ตะวันตก และทางเหนือจรดละติจูด ๔๘°๓๐' เหนือ

(๗) พื้นที่แอนตาร์กติก (The Antarctic area) หมายความว่า พื้นที่ทะเลทางทิศใต้ของละติจูด ๖๐° ใต้

(๘) ภูมิภาคไวด์แคร์ริเบียน (the Wider Caribbean Region) หมายความว่า พื้นที่ตามที่ได้กำหนดไว้ในมาตรา ๒ วรรค ๑ แห่งอนุสัญญาว่าด้วยการคุ้มครองและการพัฒนาสิ่งแวดล้อมทางทะเลสำหรับภูมิภาคไวด์แคร์ริเบียน (Cartagena de Indias, ๑๙๘๓) อันได้แก่ อ่าวเม็กซิโก และส่วนที่เป็นทะเลแคริบเบียน (Gulf of Mexico and Caribbean) รวมถึงอ่าวและทะเล และส่วนของมหาสมุทรแอตแลนติก (Atlantic Ocean) ภายในขอบเขตที่กำหนดโดยเส้นรุ้งที่ ๓๐° เหนือ ลากจากฟลอริดา (Florida) ไปทางตะวันออกจรดเส้นแวงที่ ๗๗° ๓๐' ตะวันตก ไปยังตำแหน่งจุดตัดระหว่างเส้นรุ้งที่ ๒๐° เหนือ และเส้นแวงที่ ๕๙° ตะวันตก ไปยังตำแหน่งจุดตัดที่เส้นรุ้ง ๗° ๒๐' เหนือ และเส้นแวง ๕๐° ตะวันตก และลากไปทางตะวันตกเฉียงใต้จรดเขตแดนตะวันออกของเฟรนช์กิอานา (French Guiana)

(๙) พื้นที่ทะเลอื่น ที่กำหนดโดยองค์การทางทะเลระหว่างประเทศ เพื่อป้องกันมลพิษทางทะเลจากขยะ

“อนุสัญญา” หมายความว่า อนุสัญญาระหว่างประเทศว่าด้วยการป้องกันมลพิษจากเรือ ค.ศ. ๑๙๗๓ ซึ่งแก้ไขโดยพิธีสาร ค.ศ. ๑๙๗๘ (The International Convention for the Prevention of Pollution from Ships 1973 as modified by the Protocol of 1978: MARPOL 73/78) ภาคผนวกที่ ๕ การป้องกันมลพิษทางทะเลจากขยะ

“องค์กรที่ได้รับการยอมรับ (Recognized Organization)” หมายความว่า องค์กรที่กรมเจ้าท่ายอมรับเพื่อดำเนินการตรวจเรือและออกใบสำคัญรับรองตามข้อกำหนดของอนุสัญญาระหว่างประเทศและพิธีสารที่เกี่ยวข้อง และกฎข้อบังคับสำหรับการตรวจเรือที่ว่าด้วยองค์กรที่ได้รับการยอมรับ

ข้อ ๖ เรือที่มีความยาวตลอดลำตั้งแต่ ๑๒ เมตรขึ้นไป แทนลอยน้ำ และแทนอยู่กับที่ ต้องมีป้ายประกาศ (Placards) เป็นภาษาที่ใช้ในการปฏิบัติงานของคนประจำเรือ โดยอธิบายถึงข้อกำหนดเกี่ยวกับการทิ้งขยะ กรณีเรือเดินทางไปยังท่าเรือหรือท่าเทียบเรือนอกฝั่งที่อยู่ภายใต้เขตอำนาจของรัฐภาคีอื่น (Ports or offshore terminals under the jurisdiction of other Parties to the Convention) ให้จัดทำป้ายประกาศเป็นภาษาอังกฤษด้วย

ข้อ ๗ เรือที่มีขนาดตั้งแต่ ๑๐๐ ตันกรอสส์ขึ้นไป และเรือที่บรรทุกคนตั้งแต่ ๑๕ คนขึ้นไป แทนลอยน้ำ และแทนอยู่กับที่ ต้องมีแผนจัดการขยะ (Garbage Management Plan) เป็นภาษาที่ใช้ในการปฏิบัติงานของคนประจำเรือ โดยอธิบายถึงกระบวนการลดปริมาณขยะ รวบรวม การจัดเก็บ การจัดการและการทิ้งขยะ การใช้อุปกรณ์จัดการขยะบนเรือ และกำหนดผู้รับผิดชอบในการปฏิบัติ และต้องเป็นไปตามแนวทาง (Guidelines) ที่องค์การทางทะเลระหว่างประเทศกำหนด

ข้อ ๘ เรือที่มีขนาดตั้งแต่ ๔๐๐ ตันกรอสส์ขึ้นไป และเรือที่บรรทุกคนตั้งแต่ ๑๕ คนขึ้นไป ซึ่งเดินทางไปยังท่าเรือหรือท่าเทียบเรือนอกฝั่งที่อยู่ภายใต้เขตอำนาจของรัฐภาคีอื่น ต้องมีบันทึกการจัดการขยะ (Garbage Record Book) ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของปูมเรือ หรือจัดทำเป็นเอกสารแยกออกมาเป็นการเฉพาะและต้องเป็นไปตามแบบที่กรมเจ้าท่าประกาศกำหนด โดยการบันทึกให้เป็นไปตามข้อกำหนด ดังนี้

(๑) เมื่อทิ้งขยะลงสู่ทะเล หรือสู่สิ่งอำนวยความสะดวกเพื่อรองรับขยะ (Reception Facility) หรือการเผาขยะแต่ละครั้ง ต้องบันทึกเป็นภาษาไทยหรือภาษาอังกฤษ ลงในบันทึกการจัดการขยะพร้อมลงนามในวันที่มีการทิ้งหรือเผาขยะ และเมื่อสิ้นสุดการบันทึกในแต่ละหน้านายเรือต้องลงนามกำกับไว้ ทั้งนี้ กรณีมีข้อพิพาทหรือข้อโต้แย้ง ให้ใช้ภาษาไทยเป็นภาษาหลัก

(๒) การบันทึกการทิ้งหรือการเผาขยะแต่ละครั้ง ต้องระบุวันที่ เวลา ตำแหน่งเรือ รายละเอียดของขยะ และประมาณการจำนวนขยะที่ถูกทิ้งหรือเผา (Estimated amount discharged or incinerated)

(๓) บันทึกการจัดการขยะต้องเก็บไว้บนเรือ เพื่อให้สามารถตรวจสอบได้ และต้องเก็บรักษาไว้เป็นระยะเวลาอย่างน้อย ๒ ปี นับจากการลงบันทึกครั้งสุดท้าย

(๔) กรณีการทิ้ง การรั่วไหล การสูญเสียดังกล่าวโดยอุบัติเหตุ ซึ่งเข้าข่ายกเว้นตามกฎหมายข้อบังคับนี้ ต้องลงบันทึกในบันทึกการจัดการขยะถึงเหตุการณ์และเหตุแห่งการนั้น

ข้อ ๙ เรือที่บรรทุกคนตั้งแต่ ๑๕ คนขึ้นไป ซึ่งเดินเรือในเส้นทางที่มีระยะเวลาไม่เกินหนึ่งชั่วโมง ตามข้อกำหนดในอนุสัญญา ให้ได้รับยกเว้นข้อกำหนดตามข้อ ๘ ของกฎข้อบังคับนี้

ข้อ ๑๐ ข้อกำหนดในการทิ้งขยะ

(๑) ห้ามเรือที่อยู่ภายในทะเลนอกเขตพื้นที่กำหนดพิเศษ ทิ้งขยะจากเรือลงสู่ทะเล เว้นแต่กรณีต่อไปนี้

(ก) เรือนั้นอยู่ในขณะเดินเรือตามเส้นทาง และ

(ข) เป็นการทิ้งขยะประเภทต่าง ๆ ตามเงื่อนไข ดังนี้

๑) ของเสียจากอาหารซึ่งผ่านเครื่องบดหรือเครื่องปั่น (Comminuter or grinder) ที่มีขนาดช่องตะแกรงไม่เกินกว่า ๒๕ มิลลิเมตร ให้ทิ้งห่างจากแผ่นดินที่ใกล้ที่สุด อย่างน้อย ๓ ไมล์ทะเล

๒) ของเสียจากอาหารซึ่งไม่ผ่านเครื่องบดหรือเครื่องปั่นที่มีขนาดช่องตะแกรงไม่เกินกว่า ๒๕ มิลลิเมตร ให้ทิ้งห่างจากแผ่นดินที่ใกล้ที่สุด อย่างน้อย ๑๒ ไมล์ทะเล

๓) เศษสินค้าที่ไม่มีสารที่เป็นอันตรายต่อสิ่งแวดล้อมทางทะเล ให้ทิ้งห่างจากแผ่นดินที่ใกล้ที่สุด อย่างน้อย ๑๒ ไมล์ทะเล

๔) ซากสัตว์ ให้ทิ้งห่างจากแผ่นดินที่ใกล้ที่สุด ให้มากที่สุดเท่าที่สามารถกระทำได้

๕) สารทำความสะอาด (Cleaning agents) น้ำล้างเรือ (Wash water) ในระวางสินค้าหรือพื้นดาดฟ้า ให้ทิ้งได้ เมื่อสารเหล่านั้นไม่เป็นอันตรายต่อสิ่งแวดล้อมทางทะเล และเป็นไปตามแนวทางขององค์การทางทะเลระหว่างประเทศ

การทิ้งขยะประเภทใดปะปนหรือรวมเข้ากับขยะประเภทอื่นที่ห้ามทิ้งลงสู่ทะเล หรือมีข้อกำหนดในการทิ้งแตกต่างกันให้นำข้อกำหนดที่เข้มงวดกว่ามาใช้บังคับ

(๒) ห้ามแทนลอน้ำและแทนอยู่กับที่ซึ่งใช้ในการสำรวจ แสงประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติใต้ทะเล และเรือที่จอดเทียบหรืออยู่ห่างจากแทนลอน้ำหรือแทนอยู่กับที่ในระยะไม่เกิน ๕๐๐ เมตร ทิ้งขยะลงสู่ทะเล เว้นแต่เป็นการทิ้งของเสียจากอาหารซึ่งผ่านเครื่องบดหรือเครื่องปั่นที่มีขนาดช่องตะแกรงไม่เกินกว่า ๒๕ มิลลิเมตร โดยให้ทิ้งได้ในระยะห่างจากแผ่นดินที่ใกล้ที่สุด อย่างน้อย ๑๒ ไมล์ทะเล

(๓) ห้ามเรือที่อยู่ภายในทะเลในเขตพื้นที่กำหนดพิเศษ ทิ้งขยะจากเรือลงสู่ทะเล เว้นแต่กรณีต่อไปนี้

(ก) เรืออยู่ในขณะเดินเรือตามเส้นทาง และ

(ข) เป็นการทิ้งขยะประเภทต่าง ๆ ตามเงื่อนไข ดังนี้

๑) ของเสียจากอาหารซึ่งผ่านเครื่องบดหรือเครื่องปั่นที่มีขนาดช่องตะแกรงไม่เกินกว่า ๒๕ มิลลิเมตร ให้ทิ้งห่างจากแผ่นดินที่ใกล้ที่สุด อย่างน้อย ๑๒ ไมล์ทะเล โดยของเสียจากอาหารต้องไม่ปนกับขยะประเภทอื่น

๒) เศษสินค้า สารทำความสะอาด น้ำล้างระวางเรือ ให้ทิ้งห่างจากแผ่นดินที่ใกล้ที่สุด อย่างน้อย ๑๒ ไมล์ทะเล โดยสารเหล่านั้นต้องไม่เป็นอันตรายต่อสิ่งแวดล้อมทางทะเล ตามแนวทางขององค์การทางทะเลระหว่างประเทศ

๓) สารทำความสะอาด (Cleaning agents) น้ำล้างเรือ (Wash water) ในระหว่างสินค้าหรือพื้นดาดฟ้า ให้ทิ้งได้ เมื่อสารเหล่านั้นต้องไม่เป็นอันตรายต่อสิ่งแวดล้อมทางทะเล และเป็นไปตามแนวทางขององค์การทางทะเลระหว่างประเทศ

(ค) เส้นทางเดินเรือจากเมืองท่าต้นทางไปยังเมืองท่าปลายทาง ต้องอยู่ภายในเขตพื้นที่กำหนดพิเศษ โดยตลอดเส้นทางและในเมืองท่าเหล่านั้นไม่มีสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับรองรับขยะ

การทิ้งขยะประเภทใดปะปนหรือรวมเข้ากับขยะประเภทอื่นที่ห้ามทิ้งลงสู่ทะเล หรือมีข้อกำหนดในการทิ้งแตกต่างกัน ให้นำข้อกำหนดที่เข้มงวดกว่ามาใช้บังคับ

(๔) ข้อกำหนดในการทิ้งขยะ ไม่ใช่บังคับในกรณีอย่างหนึ่งอย่างใด ดังต่อไปนี้

(ก) การทิ้งที่จำเป็นต้องกระทำเพื่อวัตถุประสงค์ในการรักษาไว้ซึ่งความปลอดภัยของเรือ และบุคคลบนเรือ หรือเพื่อรักษาชีวิตในทะเล

(ข) การรั่วไหลของขยะโดยอุบัติเหตุ เนื่องจากความเสียหายของเรือหรืออุปกรณ์ ทั้งนี้ ต้องได้ใช้ความระมัดระวังอันสมควร ทั้งก่อนและหลังจากเกิดความเสียหาย เพื่อป้องกันหรือลดการรั่วไหลให้น้อยที่สุด

(ค) การสูญเสียเครื่องมือประมงจากเรือโดยอุบัติเหตุ ทั้งนี้ ต้องได้ใช้ความระมัดระวังอันสมควร เพื่อป้องกันหรือลดการสูญเสียให้น้อยที่สุด

(ง) การทิ้งเครื่องมือประมงจากเรือที่จำเป็นต้องกระทำเพื่อวัตถุประสงค์ในการรักษาสิ่งแวดล้อมทางทะเล หรือเพื่อความปลอดภัยของเรือและบุคคลบนเรือ

(๕) หากการเก็บของเสียจากอาหารไว้บนเรือจะส่งผลเสียร้ายแรงต่อสุขภาพของบุคคลบนเรือ ให้สามารถทิ้งของเสียจากอาหารจากเรือลงสู่ทะเลได้ แม้ว่าเรือนั้นไม่อยู่ในขณะเดินเรือก็ตาม

ข้อ ๑๑ การตรวจเรือตามกฎหมายข้อบังคับนี้ ให้กระทำโดยเจ้าพนักงานตรวจเรือของกรมเจ้าท่า หรือองค์กรที่ได้รับการยอมรับจากกรมเจ้าท่า ในกรณีที่กรมเจ้าท่ามอบหมายให้บุคคลหรือนิติบุคคลอื่นใดเป็นผู้ตรวจสอบแทนเฉพาะแห่ง กรมเจ้าท่าผู้มอบหมายต้องรับผิดชอบในความถูกต้องสมบูรณ์ของการตรวจสอบนั้น

ข้อ ๑๒ เมื่อการตรวจเรือเสร็จสิ้นลง และพบว่า อุปกรณ์ เครื่องมือ เครื่องใช้ (Equipment) และการจัดการ (Arrangements) เป็นไปตามข้อกำหนดของอนุสัญญา กฎข้อบังคับนี้และกฎข้อบังคับ สำหรับการตรวจเรือที่เกี่ยวข้องแล้ว ให้ออกใบสำคัญรับรองการตรวจเรือ หรือเอกสารรับรองการตรวจ หรือรับรองข้อเท็จจริง (State of Fact) ให้แก่เรือได้

กรณีเจ้าพนักงานตรวจเรือของกรมเจ้าท่าหรือองค์กรที่ได้รับการยอมรับ พบว่าเรือ อุปกรณ์ เครื่องมือ เครื่องใช้ หรือการจัดการ ไม่เป็นไปตามข้อกำหนดในสาระสำคัญ หรือพบว่าเรือไม่มีสภาพที่เหมาะสมแก่การเดินทางออกสู่ทะเลและอาจเกิดอันตรายต่อสิ่งแวดล้อมทางทะเล ให้กำหนดมาตรการแก้ไข หากเรือนั้นไม่ดำเนินการแก้ไข ให้แจ้งกรมเจ้าท่าทราบโดยมีล่าช้า

ข้อ ๑๓ กรมเจ้าท่าสามารถอนุญาตให้ติดตั้งส่วนประกอบ วัสดุ อุปกรณ์ เครื่องมือ เครื่องใช้ใด ๆ ในเรือ ทดแทนสิ่งที่กำหนดตามอนุสัญญาและข้อกำหนดของกฎข้อบังคับสำหรับการตรวจเรือได้ หากส่วนประกอบ วัสดุ อุปกรณ์ เครื่องมือ เครื่องใช้นั้นมีประสิทธิภาพเทียบเท่ากับสิ่งที่กำหนดไว้

เมื่ออนุญาตให้ใช้ส่วนประกอบ วัสดุ อุปกรณ์ เครื่องมือ เครื่องใช้ใดทดแทนสิ่งที่กำหนดไว้ ให้กรมเจ้าท่ารายงานต่อองค์การทางทะเลระหว่างประเทศ

ข้อ ๑๔ ให้อธิบดีกรมเจ้าท่าเป็นผู้รักษาการตามกฎข้อบังคับนี้

ประกาศ ณ วันที่ ๒๒ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๕๙

ศรสักดิ์ แสนสมบัติ

อธิบดีกรมเจ้าท่า